

Agustí Vidal al taller de perfumeria, a casa seva.

I perd la gràcia?

No, saber de què està fet un perfum no li ha de prendre la màgia! Saber que el perfum que t'agrada l'han fet amb gessamí, és fascinant, però, i què? Com si no n'hi hagués.

Ah.

Tu t'has de deixar seduir per aquella olor independentment de si està feta amb gessamí o no. L'important és l'emoció que sents. Igual amb la música: t'expliquen el tema, els acords... Però el que és fantàstic és que l'home sigui capaç de construir arquitectures mentals emocionants.

I seductores, en el cas de les olors.

Som animals. Ells s'avisen per les olors. Quan una femella està en zel els mascles ho saben per l'olor. L'olor del nostre cos també canvia, i en el cas de la dona, encara més. El perfum s'utilitza per dissimular-la, però el que fa és complementar, tot i que depèn de cada pell.

Depèn de la pell...

Un mateix perfum no fa la mateixa olor a tothom. I també depèn del lloc on l'olores. Jo quan per feina anava sovint a París tenia comprovat que un perfum allà o aquí canviava.

Coneixeries un lloc per l'olor?

L'olor que fa París els diumenges al matí per mi és molt reconeixible. I també l'aire de Granollers quan ha nevat al Montseny!

Quina és la capital de la perfumeria?

París i Nova York són els centres de creació. I és normal que coincideixi amb la moda, i que les marques de moda com Dior i Chanel facin perfums. Així quan et treus la roba encara vas "vestit" d'ells!

Hi ha olors que passen de moda?

Les mateixes cases comercials les fan passar de moda! Una olor és una emoció, i no pot passar de moda. Algú que hi entengui dirà que un perfum és més "modern" que un altre per la manera com es fa, que ha canviat molt. Però el que et desperta t'ho despertarà sempre!

Deies que la base d'un perfumista és el bagatge olfatiu. Com l'has adquirit?

Jo, sent de ciutat, tenia molt pocs referents d'olors. El meu imaginari no era gaire ric, o sigui em va ser més esforç construir-me'l. He hagut de fer de gran el que altres ja tenien de petits.

Com vas entrar en aquest món?

Quan vaig acabar Química em van oferir feina a l'empresa Lucta. En concret, al laboratori de perfumeria, que jo no sabia ni què era.

Com és que et van agafar?

Per la música. Qui em va fer l'entrevista em va dir: "Però si tu ets més músic que químic!". Ell era un aficionat a la música i quasi tota l'estona vam parlar de música. Després vaig saber que, com que la feina tenia una component artística forta, van considerar que amb aficions musicals me'n sortiria més que un altre.

Així la perfumeria no era vocacional!

En el meu cas no. Un s'hi fa! Aquell senyor em va donar la possibilitat de treballar en perfumeria. Difícilment una altra feina m'hagués satisfet més. Vaig estar molt de sort.

Què és la música per a tu?

Una necessitat. Sempre he necessitat fer les dues coses. Sense la música hauria estat un perfumista molt diferent. La manera com m'apropo a la creació en els dos casos és molt semblant. Perfumistes i músics creem per al gaudi sensorial, amb un suport que no es veu.

Ni es toca.

Exacte, van directes a l'emoció, no passen per la consciència.

Carme Badia i Puig